

УДК 657.659.1

ШПИЛЬОВИЙ Віктор Андрійович,
кандидат економічних наук, професор,
кафедра фінансів, обліку і аудиту,
ЧФ ПВНЗ «Європейський університет»;
ФУРСА Валентина Павлівна,
старший викладач, кафедра фінансів, обліку і
аудиту, ЧФ ПВНЗ «Європейський університет»

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РЕФОРМУВАННЯ ОБЛІКУ АКЦИЗНОГО ПОДАТКУ

У статті обґрунтовано як існуюча система оподаткування впливає на зменшення інвестиційної привабливості економіки України, збільшення рівня її мінізації, зниження конкурентоспроможності українських товарів та послуг на світовому ринку, скорочення бюджетних надходжень тощо. Для вирішення цих проблем Верховна Рада України повинна прийняти пакет законів про податкову реформу в Україні. Теоретична обґрунтованість необхідності нової податкової реформи показана на актуальних питаннях нарахування, сплати, адміністрування та обліку акцизного податку і зокрема запровадженого з 01 січня 2015 року акцизного податку з роздрібною продажу підакцизних товарів. В повній мірі визначені його платники: суб'єкти роздрібною торгівлі, які реалізують безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків такі підакцизні товари як пиво, алкогольні напої, тютюнові вироби, тютюн та промислові заміники тютюну, товари, зазначені у пп. 215.3.4 Податкового кодексу України, зокрема, нафтопродукти.

Ключові слова: податкова система, акцизний податок, підакцизні товари, податкова реформа, податкові ставки.

Постановка проблеми. Міністерство фінансів України в 2015 році готується до нової податкової реформи в результаті гострої необхідності пошуку нових, ефективніших джерел доходів. Основними проблемами української податкової системи є кількість податків, система їх адміністрування та розміри податкових ставок. З 2015 року зменшилась кількість податків: з 22 до 9. Деякі податки не скасовано повністю, а лише трансформовано, інші ж, навпаки, отримали свій розвиток в появі додаткових або нових податків у складі вже існуючих. Яскравим прикладом такого групування є введення акцизного податку з реалізації підакцизних товарів суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі. Положення Податкового кодексу України і так передбачають сплату акцизного податку при виробництві та ввезенні підакцизної продукції на територію України (аналог збору на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства). У зв'язку з цим багато експертів зазначають, що введення ще одного акцизу – на реалізацію через роздрібні мережі алкоголю, тютюнових виробів і палива – це не що інше, як подвійне оподаткування. Крім того, ставка роздрібною акцизу застосовується до вартості товару з ПДВ, який такий же загальнодержавний податок і, до речі, за своєю економічною суттю теж акциз. Схожою у цих двох податків є і база оподаткування – договірна вартість товарів, відмінність лише в одному – база оподаткування операцій з постачання товарів з ПДВ включає загальнодержавні податки і збори (в т.ч. акцизний податок) (п. 188.1 ст.188 Податкового кодексу України), а базою оподаткування акцизного податку з роздрібних продажів підакцизних товарів є вартість (з податком на додану вартість) підакцизних товарів (п.п.214.1.4 п.214.1 ст.214 Податкового кодексу України) [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вирішення поставлених завдань здійснювалося з урахуванням сучасної наукової думки вітчизняних і зарубіжних вчених, чинного законодавства та практики проведення економічних експертиз з питань обліку. Організації і методиці обліку операцій з обліку акцизного податку присвячені праці

В. В. Бабича, С. Ф. Голова, Я. Д. Крупки, Ю. Я. Литвина, І. І. Павлюка, В. М. Пархоменка, М. М. Ткаченка та інших. Ці праці містять багато цінних пропозицій та рекомендацій щодо ведення обліку згідно чинного законодавства, зазначаючи, разом з тим, що податкова система та національний облік на даному етапі потребує проведення подальших наукових досліджень та розробок в напрямку їх удосконалення.

Метою статті є дослідження теоретичних основ механізму розрахунку акцизного податку із роздрібною торгівлі та відображення його сум в бухгалтерському обліку продавця та покупця (кінцевого споживача) підакцизних товарів; відображення в обліку суми акцизного податку з обсягу вироблених на території України та увезених на територію України підакцизних товарів, відображення в обліку нарахування та сплату митних платежів за такі товари, коли та в якому порядку застосовується пільгова нульова ставка акцизного податку, визначення бази оподаткування та розрахунок акцизного податку. Запропоновані практичні рекомендації як виробнику розрахувати та відобразити в обліку акцизний податок у разі понаднормової втрати сировини під час виготовлення підакцизних товарів, у яких випадках понаднормові втрати підакцизних товарів звільняються від обкладення акцизним податком.

Виклад основного матеріалу дослідження. З 1 січня 2015 року введено в дію акцизний податок із роздрібною торгівлі окремими видами підакцизних товарів, зроблено один із кроків, спрямованих на наповнення бюджету в умовах економічної кризи. Ідеться про продаж пива та алкогольних напоїв у роздріб (у т. ч. на розлив – закладами громадського харчування), тютюну та промислових замінників тютюну та нафтопродуктів безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків (абзац другий пп. 14.1.212 Податкового кодексу України). Зобов'язання зі сплати акцизного податку виникають (п. 216.9 ПК) [2]:

- на дату здійснення розрахункової операції, визначену згідно із Законом від 06.07.95 р. N 265/95-ВР [4], тобто на дату оформлення фіскального чека - для підприємств, які зобов'язані застосовувати реєстратори розрахункових операцій;
- на дату надходження коштів за реалізований товар – для підприємств на єдиному податку, які мають право не застосовувати реєстратори розрахункових операцій.

Під час передачі зазначених товарів у торговельний зал на них установлюють торговельну націнку та зазначають продажну ціну. Зазначимо, що роздрібна ціна має бути зазначена на ціннику та запрограмована в реєстратори розрахункових операцій;

У загальному випадку роздрібна ціна формується таким чином:

1. Для платників ПДВ:

$$\text{ФРЦ} = \text{СВ} + \text{ТН} + 20 \% \text{ ПДВ.} \quad (1)$$

де СВ - собівартість товару, яка дорівнює його первісній вартості, визначеній відповідно до п. 9-13 П(С)БО 9;

ТН - торговельна націнка;

20 % ПДВ - сума ПДВ у складі роздрібною ціни. При цьому 20 % нараховується на суму (СВ + ТН).

Таку формулу рекомендуємо для суто «внутрішнього» використання, а показник (ТН + 20 %) відображається однією сумою проведенням Дт 282 «Товари в торгівлі» - Кт 285 «Торгова націнка» при передачі товарів до торговельного залу. Під час реалізації товару сума ПДВ, розрахунково включена до роздрібною ціни, зменшуватиме дохід (Дт 702 - Кт 641/ПДВ).

Для визначення суми акцизного податку застосуємо цю саму формулу, включивши до неї новий показник:

$$\text{ФРЦ} = \text{СВ} + \text{ТН} + 20 \% \text{ ПДВ} + 5 \% \text{ ПЗ}_a. \quad (2)$$

де 5 % ПЗ_а - сума акцизного податку у складі роздрібною ціни, причому 5 % ми беремо від суми показників (СВ + ТН + 20 % ПДВ).

2. Для неплатників ПДВ формула (2) матиме вигляд

$$\text{ФРЦ} = \text{СВ} + \text{ТН} + 5 \% \text{ПЗ}_a. \quad (3)$$

Таким чином, під час передачі товару в торговельний зал для реалізації покупцям слід правильно сформулювати торговельну націнку яка повинна містити як прибуток підприємства, так і суму ПДВ (для платників) та суму акцизного податку.

Для обліку акцизного податку використовуємо субрахунок 641/ акцизний податок «Розрахунки за податками». За кредитом відображаємо податкові зобов'язання, за дебетом - їх погашення грошовими коштами.

Як ми зазначали вище, податкові зобов'язання з акцизного податку виникають у момент отримання (оприбуткування) коштів від покупця. Отже, під час реалізації підакцизного товару робимо проведення на суму податкових зобов'язань з акцизного податку Дт 702 - Кт 641/АП. Сплату податкових зобов'язань відображаємо проведенням Дт 641/АП - Кт 311 (372). Таким чином, акцизний податок із роздрібних продажів відображаємо аналогічно до податкових зобов'язань з ПДВ, або ж аналогічно до обліку будь-якого іншого непрямого податку.

До складу бухгалтерських доходу чи витрат акцизний податок не включається, оскільки не відповідає визначенням доходу і витрат, наведеним відповідно в п. 5 П(С)БО 15 «Дохід» [10] та п. 6 П(С)БО 16 «Витрати» [11]. Крім того, у пп. 6.1 П(С)БО 15 «Дохід» чітко зазначено, що не визнаються доходом суми акцизів, що надійшли від інших осіб та підлягають перерахуванню до бюджету. У податковому обліку, який цього року впритул наблизився до бухгалтерського, суми акцизного податку так само не відображаються у складі доходу чи витрат.

Актуальним постає питання чи повинно підприємство, яке здійснює реалізацію підакцизних товарів у роздріб, відображати суму акцизного податку у фіскальному чеку. Відповідно до п. 3 ст. 3 Закону України від 6 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» [8] із змінами та доповненнями суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу, зобов'язані застосовувати реєстратори розрахункових операцій, що включені до Державного реєстру реєстраторів розрахункових операцій, з додержанням встановленого порядку їх застосування.

Водночас, вимоги до змісту розрахункових-документів та їх обов'язкових реквізитів передбачені Положенням про форму та зміст розрахункових документів, затвердженим наказом ДПА України від 01.12.2000 № 614.

ДФС України надано роз'яснення щодо правильності відображення у розрахункових документах реєстраторів розрахункових операцій акцизного податку з роздрібного продажу підакцизних товарів.

Коректний розрахунковий документ повинен включати такі рядки:

ТОВАР 126,00 А

СУМА 126

ПДВ А = 20% 20

Акцизний податок 5% 6

А = 6%.

У зв'язку з тим, що у частини РРО, внесених до Державного реєстру РРО до 1 січня 2015 року, не передбачено механізм розрахунку акцизного податку з роздрібного продажу підакцизних товарів, у таких РРО дозволяється використовувати для обліку акцизного податку з роздрібного продажу підакцизних товарів алгоритм, який забезпечує нарахування суми 5 відсоткового збору, розробленого виробником (постачальником) даних моделей РРО.

Водночас, пунктом 8 розділу II «Прикінцеві положення» Закону № 265 передбачено, що до 1 січня 2016 року дозволяється використання електронних контрольно-касових апаратів, введених в експлуатацію до 1 січня 2015 року, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді та подають до контролюючих органів по дротових або бездротових каналах зв'язку тільки інформацію про обсяг розрахункових операцій, виконаних у готівковій та/або в безготівковій формі, яка міститься в їх фіскальній пам'яті, і при цьому не подають електронних копій розрахункових документів.

Тобто користувачам зареєстрованих та введених в експлуатацію до 01.01.15 р. електронних контрольно-касових апаратів, що подають до органів фіскальної служби тільки інформацію про обсяг розрахункових операцій (Х-звіти), встановлено перехідний період до 01.01.16 для доопрацювання або заміни існуючої касової техніки на таку, яка забезпечує подання по електронних каналах зв'язку електронних копій розрахункових документів і фіскальних звітних чеків.

Розділом 3 Положення про форму і зміст розрахункових документів, затвердженого наказом Державної податкової адміністрації України від 01.12.2000 р. № 614 [13], встановлено вимоги до розрахункових документів, зокрема визначено обов'язкові реквізити.

Відповідно до пункту 2.3 Положення розрахункові документи, що друкуються РРО на паперовому носії, можуть містити додаткові дані про проміжний підрахунок загальної суми за чеком, суму здачі та інші дані, зокрема інформацію, визначену технічними вимогами до спеціалізованих РРО.

Чеки всіх звітів повинні містити такі загальні реквізити: назву і адресу господарської одиниці; індивідуальний номер платника, перед яким друкуються великі літери "ПН".

У разі коли суб'єкт підприємницької діяльності не зареєстрований як платник податку на додану вартість, замість індивідуального номера платника повинен бути надрукований ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (для юридичних осіб) або ідентифікаційний номер згідно з Державним реєстром фізичних осіб (для фізичних осіб), а замість літер "ПН" - літери "ІД"; фіскальний номер реєстратора, перед яким друкуються великі літери "ФН"; заводський номер реєстратора; логотип виробника.

На сьогодні законодавством не передбачено штрафні санкції за не відображення акцизного податку з роздрібного продажу підакцизних товарів в розрахункових документах, зокрема тих, які друкуються РРО. Таким чином, відображення суми акцизного збору у Z-звіті є технічно можливим.

Розглянемо як визначити базу оподаткування та розрахувати акцизний податок з увезених на територію України підакцизних товарів, як відобразити в обліку нарахування та сплату митних платежів за такі товари.

Платниками акцизного податку, зокрема, є суб'єкти господарювання, які ввозять на митну територію України підакцизні товари (продукцію) (пп. 212.1.2, 213.1.3 Податкового кодексу). Нагадаємо, що суб'єкти господарювання (ст. 55 Господарського кодексу) [1] - це юридичні особи та фізичні особи - підприємці.

Акцизний податок обчислюється за адвалорною або специфічною ставкою. Базою оподаткування у разі застосування:

- адвалорних ставок (п. 28.2 Податкового кодексу України) – є вартість товарів (продукції), що ввозяться, за встановленими імпортером максимальними роздрібними цінами без ПДВ та з урахуванням акцизного податку (пп. 214.1.2 Податкового кодексу України);
- специфічних ставок (п. 28.1 Податкового кодексу України) – величина, виражена у певних одиницях виміру (вага, об'єм, кількість одиниць товару, об'єм двигуна для транспортних засобів тощо) (п. 214.4 Податкового кодексу України).

Митна вартість товарів - це вартість, яка використовується для митних цілей, у першу чергу для нарахування належних до сплати митних платежів (це мито, включаючи додатковий імпорتنний збір, акцизний податок, імпорتنний ПДВ – п. 27 ст. 4 Митного кодексу України). Митна вартість базується на ціні, що сплачена (підлягає сплаті) за ці товари постачальнику (ст. 49 Митного кодексу України) [3]. Порядок та методи визначення митної вартості товарів установлені розд. III Митного кодексу України.

Для визначення бази обкладення акцизного податку іноземна валюта перераховується в національну валюту в порядку, установленому ст. 39 Податкового кодексу України: застосовується офіційний курс НБУ, що діє на 0 годин дати подання митної декларації, а у випадках, коли її подання законодавством не передбачене, – дати визначення податкових зобов'язань. Аналогічна норма є і в ст. 3 Митного кодексу України.

Суми акцизного податку, які слід сплатити під час митного оформлення ввезених товарів, можна розрахувати за такими формулами.

1. Нархування акцизного податку за адвалорними ставками (у відсотках до вартості товару) - зараз застосовується лише в разі імпорту тютюну, його замінників та тютюнових виробів:

$$AP = B \times SA_{\text{адв}} : 100, (4)$$

де AP – сума акцизного податку;

B – вартість товарів (продукції) за встановленими імпортером максимальними роздрібними цінами без ПДВ та з урахуванням акцизного податку (пп. 214.1.2 Податкового кодексу України);

SA_{адв} – ставка акцизного податку, %.

2. Нархування акцизного податку за специфічними ставками (п. 214.4 Податкового кодексу України):

$$AP = K \times SA_{\text{сп}} : 100, (5)$$

де K – кількість товару (продукції) у фізичних одиницях виміру;

SA_{сп} - ставка акцизного податку у грошовому виразі за одиницю товару.

Як і всі інші митні платежі, акцизний податок сплачується не пізніше дня митного оформлення товару.

На дату перерахування попередньої оплати іноземному постачальнику податкові зобов'язання з акцизного податку не виникають.

Суми акцизного податку збільшують первісну вартість (собівартість) товарів (п. 9 П(С)БО 9 «Запаси») [9], як і всі інші непрямі податки, які не відшкодовуються підприємству та сплачені під час митного оформлення товару.

В процесі виготовлення підакцизних товарів у виробника можуть виникати понаднормові втрати сировини. У цьому випадку постає питання як виробнику розрахувати та відобразити в обліку акцизний податок, у яких випадках понаднормові втрати підакцизних товарів звільняються від обкладення акцизним податком. Існують встановлені (законодавчо чи підприємством) норми псування, знищення, втрат підакцизних товарів (продукції). Понаднормові втрати таких товарів (продукції) є базою обкладення акцизним податком (пп. 213.1.6, п. 214.7 Податкового кодексу України).

Втрати сировини призводять до того, що скорочується обсяг виробництва продукції (товарів). Тобто фактично – до втрати товарів (продукції). Тому в разі понаднормових втрат сировини виникає об'єкт обкладення акцизним податком, базою обкладення акцизним податком буде не вартість втраченої понаднормово сировини, а вартість продукції (товарів), які можна було б виготовити з такої сировини.

Такий висновок впливає з п. 214.7 Податкового кодексу України, який спонукає урахувати норми п. 214.6 Податкового кодексу України. Це, звичайно, збільшує базу оподаткування. Отже, втрата сировини дорівнює втратам продукції (товарів).

Датою виникнення податкового зобов'язання є дата складання акта про знищення чи втрату товарів (п. 216.2 Податкового кодексу України). При цьому наголошується, що втраченим товаром слід уважати також товар, місцезнаходження якого власник (платник акцизного податку) не може встановити.

Суми втрат підакцизних товарів не треба обкладати акцизним податком у двох випадках (п. 216.3 Податкового кодексу України):

- якщо такі втрати відбулись у межах природних втрат у процесі зберігання, транспортування, виробництва (обробки чи переробки);
- якщо понаднормові втрати спричинені форс-мажорними обставинами.

Розглянемо докладніше втрати у межах природних втрат: будь-які втрати – як у межах норм, так і понаднормові – можна виявити шляхом інвентаризації. Усі втрати повинні бути задокументовані. Якщо за результатами інвентаризації виявлено нестачу (псування) підакцизних товарів у межах затверджених норм - тоді за розпорядженням керівника підприємства її можна списати на витрати підприємства. Якщо ж для конкретного виду продукції, сировини такі норми природних втрат не встановлені, будь-яка нестача розглядається як понаднормова.

Нестачу (псування) підакцизних товарів понад встановлені норми природних втрат слід віднести на винних осіб для відшкодування у встановленому порядку. Списати нестачу можна буде після її відшкодування винною особою або після закриття судової справи відповідно до законодавства.

Якщо понаднормові втрати відбулися внаслідок дії форс-мажорних обставин (аварія, пожежа, повінь тощо), платник податку зобов'язаний документально зафіксувати такі втрати та надати контролюючим органам необхідні докази існування форс-мажорних обставин. Законодавець висунув ще одну обов'язкову умову для цього випадку – неможливість подальшого використання таких товарів на митній території України.

Отже, для звільнення від оподаткування понаднормових втрат платник зобов'язаний здійснити такі дії:

1. Документально зафіксувати фактичні втрати підакцизних товарів.

Фактичні втрати можливо визначити лише за результатами інвентаризації. Проведення інвентаризації є обов'язковим у разі виявлення псування цінностей (у день встановлення такого факту), а також у разі техногенних аварій, пожежі чи стихійного лиха (наступного дня після закінчення таких явищ). Інвентаризація в цих випадках проводиться в обсягах, визначених керівником підприємства. Підприємства (їх структурні підрозділи, відокремлене майно), які знаходяться на тимчасово окупованій території та/або на території проведення АТО, повинні керуватися п. 8 Положення № 879 [11]. Зокрема, ці підприємства мають провести обов'язкову інвентаризацію тоді, коли з'явиться доступ до активів, первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку.

2. Надати контролюючим органам докази існування форс-мажорних обставин.

Перелік обставин, які вважаються форс-мажорними, наведено в п. 2 ст. 14 Закону від 02.12.97 р. № 671/97-ВР «Про торгово-промислові палати в Україні» [5]. Засвідченням факту настання форс-мажорних обставин та видачею сертифікатів займається Торгово-промислова палата України (ст. 14, Закону № 671). Саме такий сертифікат, виданий Торгово-промисловою палатою, і буде доказом існування форс-мажору.

3. Довести контролюючим органам неможливість подальшого використання підакцизних товарів.

Неможливість подальшого використання на митній території України підакцизних товарів впливає як з характеру форс-мажорних обставин, так і з самого стану підакцизних товарів після надзвичайної ситуації. Ці обставини зазначаються в акті інвентаризації та/або в протоколі інвентаризаційної комісії.

Сплатити податок із суми понаднормових втрат слід у терміни, передбачені для сплати щомісячних податкових зобов'язань: не пізніше 30-го числа місяця, що настає за місяцем, у якому виявлено нестачу.

Втрати в межах норм природних втрат відображаються в обліку на підставі даних інвентаризації. При цьому робляться такі самі проведення, якими фіксується використання товарно-матеріальних цінностей у звичній господарській діяльності.

Висновки та перспективи подальших досліджень. З точки зору наповнення бюджету в 2015 році ініціатива введення акцизного податку з реалізації підакцизних товарів суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі може мати непередбачувані наслідки. Вартість підакцизної продукції зростає, що, в свою чергу, може спричинити збільшення тіньового ринку. До того ж надання права місцевій владі встановлювати розмір податку для окремих категорій підакцизних товарів створює умови для корупції.

Негативний характер акцизних тенденцій підтверджують і звіти Міністерства фінансів України. Так, за 2 квартал поточного року фактичні надходження з роздрібного акцизу по відношенню до планових зменшилися майже вдвічі. При цьому в Мінфіні вважають, що сама динаміка надходжень має позитивний характер, до кінця 2015 року надолужити згаяне вдасться, а скасування самого податку призведе лише до порушення балансу місцевих бюджетів. Аналога українському роздрібному акцизу податкова європейська практика ще не знала ні одна країна в Європі не використовує подібних податків. Сама ж суть українського податку суперечить законодавству Євросоюзу (наприклад, директиві ЄС 2011/64), частину якого Україна повинна буде імплементувати в рамках угоди про асоціацію.

Наведені вище аспекти у своїй сукупності свідчать про необхідність беззастережного скасування «другого» акцизу як податку, що суперечить як національним, так і міжнародним нормам. Даний крок є абсолютно виправданим на тлі зобов'язань України, взятих перед Євросоюзом, в частині значного підвищення акцизного податку на тютюнові та алкогольні вироби в майбутньому. При цьому скасування «спірного» акцизу можна буде компенсувати передачею місцевим бюджетам частини коштів, отриманих від додаткових надходжень в скарбницю країни. У Мінфіні ж на сьогодні в якості альтернативи 5-відсотковому збору розглядається введення податку в розмірі 1% на всю продукцію, яку реалізують продавці роздрібу. Але по суті нічого не змінюється, і протиріччя європейським нормам не зникають.

Таким чином, суттєвим кроком подальшої лібералізації податкової системи, збільшення інвестиційної привабливості економіки України та підвищення рейтингу має стати наукове обґрунтування введення податків та формування податкової бази, виключення подвійного оподаткування, скорочення часу, витраченого на складання, подання звітності та сплату податків.

Список використаних джерел

1. ГКУ – Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV
2. ПКУ – Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755 - VI
3. МКУ – Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-17
4. Закон № 265 - Закон України « Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 р. № 265/95-ВР
5. Закон № 671 – Закон України «Про торгово-промислові палати в Україні» від 02.12.1997 р. №671/97-ВР
6. Закон № 996 – Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996 – XIV
7. Закон № 71 – Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України (щодо податкової реформи)» від 28.12.2014 № 71-VIII
8. Закон №265/95-ВР – Закон України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 №265/95-ВР.
9. П(С)БО 9 – Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» МФУ від 20.10.1999 р. № 246
10. П(С)БО 15 – Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід» МФУ від 14.12.1999 р. № 290

11. П(С)БО 16 – Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати» МФУ від 31.12.1999 р. № 318
12. Наказ № 879 – Наказ «Про затвердження Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань» МФУ від 02.09.2014
13. Наказ № 614 – Про затвердження нормативно-правових актів до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» ДПА України від 01.12.2000.

SHPYLOVYI Viktor Andriiovych,

PhD (Economics), Professor, Department of Finance and Accounting,
European university, Cherkasy;

FURSA Valentyna Pavlivna,

Senior Lecturer, Department of Finance and Accounting,
European University, Cherkasy

CURRENT ISSUES OF REFORMING THE ACCOUNTING OF EXCISE TAX

***Abstract.** The article proves how the current tax system affects the reduction of investment attractiveness of Ukraine's economy, increase the level of shadowing, reducing the competitiveness of Ukrainian goods and services on the world market, lower fiscal revenues and the like. To solve these problems, the Verkhovna Rada of Ukraine should adopt a package of laws on tax reform in Ukraine. The theoretical substantiation of the need for a new tax reform is shown on topical issues of accrual, payment, administration and accounting of excise tax and, in particular, introduced from 01 January 2015, the excise tax on retail sales of excisable goods. Fully defined his payers: subjects of retailers who sell directly to citizens and other final consumers for their personal, non-commercial use, regardless of the form of calculations, such excisable goods such as beer, alcoholic beverages, tobacco, tobacco and manufactured tobacco substitutes, the goods specified in s. 215.3.4 the Tax code of Ukraine, in particular, petroleum products.*

***Keywords:** tax system, excise tax, excise goods, tax reform, tax rates.*

*Одержано редакцією: 21.01.2015
Прийнято до публікації: 28.01.2015*